

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2009. február 19.*

A C-557/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2007. december 14-én érkezett, 2007. november 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH**

és

a **Tele2 Telecommunication GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, G. Arestis és J. Malenovský (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: R. Grass,

mivel eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján a Bíróság a második kérdés tárgyában indokolt végzéssel kíván határozni,

miután a kérdést előterjesztő bíróságot értesítette, hogy eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-ának második bekezdése alapján az első kérdés tárgyában indokolt végzéssel kíván határozni,

miután az alapokmányának 23. cikkében meghatározott érdekelteket felkérte, hogy adják elő esetleges vonatkozó észrevételeiket,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- ¹ Az előzetes döntéshozatali kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.), az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.) és a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK irányelv (HL L 157. 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) értelmezésére irányul.
- ² E kérelmet az LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH (a továbbiakban: LSG) és a Tele2 Telecommunication GmbH (a továbbiakban: Tele2) közötti jogvita keretében nyújtották be, amelynek tárgya, hogy az utóbbi megtagadta azon személyek nevének és címének a közlését, akiknek internet-hozzáférést biztosít.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

Az információs társadalomra és a szellemi tulajdon, nevezetesen a szerzői jog védelmére vonatkozó rendelkezések

– A 2000/31/EK irányelv

- 3 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv; HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) célja a belső piac megfelelő működéséhez való hozzájárulás az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által.

– A 2001/29 irányelv

- 4 A 2001/29 irányelv (59) preambulumbekkezdése a következőképpen szól:

„A digitális környezetben különösen a közvetítő szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokat használhatják fel harmadik személyek jogsértő tevékenységhez. Sok esetben ezek a szolgáltatók vannak leginkább abban a helyzetben, hogy a jogsértésnek véget vethessenek. Az egyéb rendelkezésre álló szankciók és jogorvoslati lehetőségek mellett a jogosultaknak tehát meg kell adni a lehetőséget, hogy kérelmezhessek az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akik valamely harmadik fél

jogsértését egy védelem alatt álló mű vagy más teljesítmény tekintetében hálózaton közvetítik. Ezt a lehetőséget akkor is biztosítani kell, ha a közvetítő szolgáltató által megvalósított cselekmények az 5. cikk értelmében kivételi szabályozás körébe tartoznak. Az ilyen ideiglenes intézkedések feltételeit és módját a tagállamok nemzeti joga határozza meg.”

- 5 Az irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv tárgya a szerzői jog és a szomszédos jogok védelme a belső piac keretében, különös tekintettel az információs társadalomra.

- 6 A 2001/29 irányelv 5. cikke, amely a „Kivételek és korlátozások” címet viseli, a következőképpen rendelkezik (1) bekezdésében:

„Az olyan, 2. cikkben említett időleges többszörözési cselekmények, amelyek járulékos vagy közbenső jellegűek, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyeknek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény

a) hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét,
vagy

b) jogszerű felhasználását,

és önálló gazdasági jelentőséggel nem bírnak, a 2. cikkben szabályozott többszörözési jog alól kivételt képeznek.”

- 7 Ugyanezen irányelv 8. cikkének értelmében, amely a „Szankciók és jogorvoslatok” címet viseli:

„(1) A tagállamok az irányelvben foglalt jogok és kötelezettségek megsértése esetére megfelelő szankciókról és jogorvoslatokról rendelkeznek, továbbá minden szükséges intézkedést megtesznek e szankciók és jogorvoslatok alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek kell, hogy legyenek.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok a jogosultak, akiknek érdekeit a tagállam területén végzett jogsértő tevékenység érinti, kártérítési igénnyel élhessenek és/vagy ideiglenes intézkedést, illetve szükség esetén a 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértő anyagok, eszközök, termékek vagy alkatrészek lefoglalását kérhessék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.”

– A 2004/48 irányelv

8 A 2004/48 irányelv 8. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére az illetékes bíróságok elrendelhesék, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól a jogsértő és/vagy a következő személyek adjanak tájékoztatást:

a) aki jogsértő árukat üzletszerűen birtokolt;

b) aki jogsértő szolgáltatásokat üzletszerűen vett igénybe;

c) aki üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez; vagy

d) aki az a), b) vagy c) pontban említett személy állítása szerint részt vett jogsértő áruk előállításában, gyártásában vagy terjesztésében, vagy ilyen szolgáltatások nyújtásában.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatás szükség szerint magában foglalja:

- a) az előállítók, gyártók, terjesztők, szállítók nevét és címét, az áruk vagy szolgáltatások egyéb korábbi birtokosainak nevét és címét, valamint a címzett nagykereskedők és kiskereskedők nevét és címét;

- b) az előállított, gyártott, kiszállított, átvett vagy megrendelt mennyiségekre vonatkozó adatokat, valamint az érintett árukért vagy szolgáltatásokért kifizetett árat.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat az egyéb törvényi rendelkezéseket, amelyek:

- a) a jogosult számára szélesebb körű tájékoztatáshoz való jogot biztosítanak;

- b) az e cikk szerint közölt információ polgári vagy büntetőeljárásban való felhasználását szabályozzák;

- c) a tájékoztatáshoz való joggal történő visszaélést szabályozzák; vagy

- d) lehetővé teszik az olyan tájékoztatás megtagadását, amely az (1) bekezdésben említett személyt arra kényszerítené, hogy magát vagy közeli hozzátartozóját a szellemi tulajdon megsértésében való részvétellel vádolja, vagy
- e) az információs források bizalmosságának védelmét vagy a személyes adatkezelést szabályozzák.”

A személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezések

– A 95/46/EK irányelv

- 9 A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 13. cikkének (1) bekezdése a „Mentességek és korlátozások” cím alatt a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el a 6. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben, a 11. cikk (1) bekezdésében, valamint a 12. és a 21. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás az alábbiak biztosításához szükséges:

a) nemzetbiztonság;

– A 2002/58 irányelv

10 A 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok nemzeti jogszabályok révén biztosítják a nyilvános hírközlő hálózatok és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkosságát. Különösen megtiltják a közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok felhasználókon kívüli személyek által történő, az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli meghallgatását, lehallgatását, tárolását vagy más módon történő elfogását vagy megfigyelését, kivéve, ha az ilyen személy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban jogszerűen jár el. Ez a bekezdés nem akadályozza a közlés továbbításához szükséges műszaki tárolást, a bizalmas adatkezelés elvének sérelme nélkül.”

11 Ezen irányelv 6. cikkének a szövege a következő:

„(1) E cikk (2), (3) és (5) bekezdésének, valamint a 15. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az előfizetőkre és felhasználókra vonatkozó, a nyilvános hírközlő hálózat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által feldolgozott és tárolt forgalmi adatokat törölni kell, vagy anonimé kell tenni, ha a közlés továbbításához ezek már nem szükségesek.

(2) Az előfizetői számlázás és az összekapcsolási díjak megállapítása céljából szükséges forgalmi adatok kezelhetők. Az ilyen adatkezelés kizárólag annak az időszaknak a végéig megengedett, ameddig a számla jogszerűen megtámadható, illetve a kifizetés követelhető.

(3) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások értékesítése vagy értéknövelt szolgáltatások nyújtása céljából a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója az ilyen szolgáltatásokhoz, illetve értékesítéshez szükséges mértékig és ideig kezelheti az (1) bekezdésben említett adatokat, amennyiben az az előfizető vagy felhasználó, akire az adat vonatkozik, az adatkezeléshez hozzájárult. A felhasználó és az előfizető a forgalmi adatok kezelésére vonatkozó hozzájárulását bármikor visszavonhatja.

[...]

(5) A forgalmi adatoknak az (1), (2), (3), és (4) bekezdéssel összhangban történő feldolgozását csak olyan személy végezheti, aki a nyilvános hírközlő hálózatokat és nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató irányítása alatt számlakezeléssel vagy forgalomirányítással foglalkozik, vagy ügyfélszolgálatot lát el, vagy csalások felderítésével, az elektronikus hírközlési szolgáltatások értékesítésével vagy értéknövelt szolgáltatások nyújtásával foglalkozik; ezt az adatfeldolgozást az említett tevékenységek céljának megfelelő mértékre kell korlátozni.

(6) Az (1), (2), (3), és (5) bekezdést az eljárni jogosult szervek azon lehetőségének sérelme nélkül kell alkalmazni, hogy – összhangban az alkalmazandó jogszabályokkal – tájékoztatást kapjanak a forgalmi adatokról a jogviták – különösen összekapcsolási vagy számlázási viták – rendezése céljából.”

12 A 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az e bekezdésben megállapított indokok alapján korlátozott ideig történő visszatartására vonatkozóan. Az e bekezdésben említett valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie a közösségi jog általános elveivel, beleértve az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében említetteket.”

A nemzeti szabályozás

13 Az irodalmi és művészeti alkotásokon fennálló szerzői jogról és a szomszédos jogokról szóló szövetségi törvénynek a BGBl. 81/2006. számában kihirdetett változata (Bundesgesetz über das Urheberrecht an Werken der Literatur und der Kunst und über verwandte Schutzrechte, a továbbiakban: UrhG) 81. §-ában a következőképpen rendelkezik:

„(1) Akit az e törvényre alapított kizárólagos jogában megsértettek, vagy aki ilyen jogsértéstől tart, keresetet indíthat a jogsértés abbahagyására kötelezés iránt. A

vállalkozás tulajdonosa is perelhető, amennyiben a jogsértést alkalmazottja vagy megbízottja a vállalkozás működése során követte el, vagy ennek lehetősége fennáll.

(1a) Ha az, aki az ilyen jogsértést elkövette, vagy akinek részéről ilyen jogsértés elkövetése fenyeget, ehhez közvetítő szolgáltató szolgáltatásait vette igénybe, úgy ez utóbbi is perelhető az (1) bekezdés alapján a jogsértés abbahagyása érdekében.

[...]"

¹⁴ Az UrhG 87b. cikkének (2)–(3) bekezdése a következőképpen szól:

„(2) Akit az e törvényre alapított kizárólagos jogában megsértettek, tájékoztatást kérhet a jogsértő áruk és szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól, feltéve, hogy ez nem aránytalan a jogsértés súlyosságához képest és nem vezet törvényi titoktartási kötelezettségek megsértéséhez; a tájékoztatás nyújtására a jogsértő, valamint azon személyek kötelesek, akik üzletszerűen

1. jogsértő árukat birtokoltak,

2. jogsértő szolgáltatásokat vettek igénybe, vagy

3. jogsértésekhez igénybe vett szolgáltatásokat nyújtottak.

(2a) A (2) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettség szükség szerint kiterjed:

1. az előállítók, terjesztők, szállítók nevére és címére, az áruk vagy szolgáltatások egyéb korábbi birtokosainak nevére és címére, valamint a címzett nagykereskedők és kiskereskedők nevére és címére;
2. az előállított, gyártott, kiszállított, átvett vagy megrendelt mennyiségekre, valamint az érintett árukért vagy szolgáltatásokért kifizetett árra.

(3) A 81. § (1a) bekezdése értelmében vett közvetítő szolgáltatók kötelesek a jogsérelmet elszenvedett fél megfelelően indokolt írásbeli kérelmére tájékoztatást adni a jogsértő személyazonosságáról (neve és címe), illetve kötelesek a jogsértő személyének megállapításához szükséges tájékoztatást megadni. A kérelem indokolásában fel kell tüntetni különösen a jogsértés gyanúját megalapozó tényekre vonatkozó, kellően pontos adatokat.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 Az LSG egy közös jogkezelő szervezet. Mint jogkezelő a hangfelvétel-előállítóknak az általuk világszerte készített felvételeken Ausztriában fennálló jogait, valamint

az előadóművészeknek a fellépéseiken Ausztriában fennálló jogait kezeli. E jogok a többszörözés és terjesztés jogát, valamint a nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tétel jogát jelentik.

- 16 A Tele2 egy internetszolgáltató, amely a felhasználóknak – általában dinamikus – IP („Internet Protocol”) címeket oszt ki. Ez alapján és azon konkrét időtartam vagy időpont alapján, amikor a cím kiosztásra került, a Tele2 azonosítani tudja az előfizetőt.
- 17 A fájlmegosztási rendszerek létesítése következtében, amelyek lehetővé teszik a mentett adatokról készült másolatok kölcsönös felkínálását, az LSG által képviselt jogosultakat anyagi kár éri. Annak érdekében, hogy polgári eljárást indíthasson az elkövetők ellen, az LSG azt kérte, hogy kötelezzék a Tele2-t arra, hogy adjon tájékoztatást azon előfizetők nevére és lakcímére vonatkozóan, akiknek az utóbbi internet-hozzáférést biztosít, és akik esetében ismert az IP-cím, valamint a hozzáférés napja és időpontja. A Tele2 álláspontja ugyanakkor az volt, hogy a kérelmet el kell utasítani. Szerinte nem minősül közvetítő szolgáltatónak, és nem jogosult a hozzáférési adatok tárolására.
- 18 2006. június 21-i ítéletével a Handelsgericht Wien helyt adott az LSG kérelmének azon az alapon, hogy a Tele2 közvetítő szolgáltatónak minősül az UrhG 81. cikkének (1a) bekezdése értelmében, és az alapján köteles megadni az UrhG 87b. cikkének (3) bekezdésében előírt tájékoztatást.
- 19 Az előzetes döntéshozatali kérelemből kiderül, hogy az Oberlandesgericht Wien a fellebbezési eljárásban helybenhagyta az elsőfokú ítéletet 2007. április 12-i ítéletével, amelyet felülvizsgálati kérelemmel támadtak meg az Oberster Gerichtshof előtt.

- 20 E felülvizsgálati kérelemben a Tele2 azt az álláspontot képviseli, hogy egyrészt nem minősül közvetítő szolgáltatónak az UrhG 81. cikkének (1a) bekezdése és a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében, mivel internet-hozzáférést biztosító szolgáltatóként ugyan lehetővé teszi a felhasználó számára a hálózathoz való hozzáférést, nem gyakorol azonban sem jogi, sem tényleges ellenőrzést a felhasználó által igénybe vett szolgáltatások fölött. Másrészt a szerzői jogi tájékoztatásra vonatkozó jog és a személyes adatok tárolására és továbbítására vonatkozó adatvédelmi korlátok közötti feszültséget a közösségi irányelvek az adatvédelem javára oldották fel.
- 21 Az Oberster Gerichtshof úgy véli, hogy a C-275/06. sz., Promusicae-ügyben a jelen előzetes döntéshozatali kérelem előterjesztését követően, 2008. január 29-én meghozott ítéletet (EBHT-2008., I-271. o.) megelőzően a főtanácsnok által előterjesztett indítvány kétségeket támaszt azt illetően, hogy az UrhG 81. cikkének (1a) bekezdésével együtt értelmezett 87b. cikkének (3) bekezdésében előírt tájékoztatási jog összeegyeztethető-e az adatvédelem terén elfogadott irányelvekkel, különösen a 2002/58 irányelv 5., 6. és 15. cikkével. E nemzeti jogi rendelkezések ugyanis előírják a személyes forgalmi adatok magánszemély harmadik fél részére történő továbbítását, ez a tájékoztatási kötelezettség pedig feltételezi a forgalmi adatok előzetes kezelését és tárolását.
- 22 E körülmények között az Oberster Gerichtshof úgy döntött, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatal céljából:
- „1. Úgy kell-e értelmezni [a 2001/29] irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 8. cikke (3) bekezdésében használt „közvetítő szolgáltató” fogalmát, hogy az kiterjed a hozzáférést biztosító szolgáltatóra is, amely a felhasználónak – dinamikus IP-cím hozzárendelése útján – pusztán a hálózathoz való hozzáférést teszi lehetővé, maga azonban a felhasználó részére nem nyújt szolgáltatásokat, mint például e-mail, FTP vagy fájlmegosztási szolgáltatást, és sem jogi, sem tényleges ellenőrzést nem gyakorol a felhasználó által igénybe vett szolgáltatás fölött?

2. Amennyiben az 1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy kell-e (szűkítő módon) értelmezni a [2004/48] irányelv 8. cikkének (3) bekezdését, a [2002/58] irányelv 6. és 15. cikkére figyelemmel, hogy az kizárja személyes forgalmi adatoknak a kizárólagosságot biztosító szerzői jogok (hasznosítási és felhasználási jogok) igazolt megsértésének polgári bíróságok előtti érvényesítése céljából, magán-személy harmadik fél részére történő továbbítását?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- ²³ Az eljárási szabályzat 104. cikke 3. §-a alapján, nevezetesen amennyiben az előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, vagy az e kérdésre adandó válasz nem enged teret semmilyen ésszerű kétségnek, a Bíróság indokolt végzéssel határozhat.

A második kérdéstről

- ²⁴ Második kérdésével, amelyet indokolt először megvizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a közösségi jog, nevezetesen a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének a 2002/58 irányelv 6. és 15. cikkével összefüggésben értelmezett rendelkezéseivel nem ellentétes-e az, ha a tagállamok a személyes jellegű forgalmi adatok harmadik magánszemélyekkel való közlésére vonatkozó kötelezettséget állapítanak meg szerzői jogok sérelme miatti polgári peres eljárás indításának lehetővé tétele érdekében.

- 25 Az e kérdésre adandó válasz egyértelműen levezethető a Bíróság ítélkezési gyakorlatából.
- 26 A fent hivatkozott Promusicae-ügyben hozott ítélet 53. pontjában ugyanis a Bíróság megállapította, hogy a mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges intézkedések a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében szereplő kivételek közé tartoznak, ahol kifejezetten utalás szerepel a 95/46 irányelv 13. cikkének (1) bekezdésére. Mivel a 2002/58 irányelv nem határozza meg közelebbről az e kivétel hatálya alá eső jogokat és szabadságokat, e rendelkezéseket úgy kell értelmezni, mint a közösségi jogalkotó azon szándékának kifejezését, hogy azok alkalmazási köréből nem zárja ki a tulajdonjogokat, sem azokat a helyzeteket, amelyekben a szerző tulajdonjogait polgári eljárás keretében kívánja megvédeni.
- 27 A Bíróság ebből a Promusicae-ügyben hozott ítélet 54. és 55. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a 2002/58 irányelv, nevezetesen az irányelv 15. cikkének (1) bekezdése nem zárja ki a tagállamok azon lehetőségét, hogy előírják a személyes adatok polgári eljárás keretében történő hozzáférhetővé tételének kötelezettségét, de nem is kötelezik a tagállamokat egy ilyen kötelezettség előírására.
- 28 A Bíróság emellett világossá tette, hogy több szempontból korlátozott a tagállamok arra vonatkozó szabadsága, hogy mérlegeljék a magánélet védelméhez való jog és a tulajdonhoz való jog egymáshoz való viszonyát. Így a 2000/31, 2001/29, 2002/58 és 2004/48 irányelv átültetése során a tagállamoknak ez utóbbiak olyan értelmezésére kell támaszkodniuk, mely lehetővé teszi a közösségi jogrend által védett különböző alapvető jogok megfelelő egyensúlyának a biztosítását. Továbbá az említett irányelvek átültetésére vonatkozó intézkedések végrehajtása során a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak nemcsak az a kötelessége, hogy nemzeti jogukat az utóbbiakkal összhangban értelmezzék, hanem az is, hogy ne támaszkodjanak ezen irányelvek olyan értelmezésére, amely sérti az alapvető jogokat vagy a közösségi jog egyéb általános elveit, úgymint az arányosság elvét (a fent hivatkozott Promusicae-ügyben hozott ítélet 70. pontja).

- 29 A második kérdésre azért azt a választ kell adni, hogy a közösségi joggal, különösen a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezéseivel nem ellentétes az, ha a tagállamok a személyes jellegű forgalmi adatok harmadik magánszemélyekkel való közlésére vonatkozó kötelezettséget állapítanak meg szerzői jogok sérelme miatti polgári peres eljárás indításának lehetővé tétele érdekében. A közösségi jog azonban megköveteli, hogy a tagállamok a 2000/31, a 2001/29, a 2002/58 és a 2004/48 irányelv átültetésekor ezen irányelvek olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi a szóban forgó különböző alapvető jogok közötti megfelelő egyensúly biztosítását. Továbbá a tagállamok hatóságai, valamint bíróságai az említett irányelveket átültető intézkedések végrehajtásakor nemcsak arra kötelesek, hogy nemzeti jogukat ezen irányelvekkel összhangban értelmezzék, hanem arra is, hogy ne támaszkodjanak ezen irányelvek olyan értelmezésére, amely sérti az alapvető jogokat vagy a közösségi jog egyéb általános elveit, úgymint az arányosság elvét.

Az első kérdésről

- 30 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a hozzáférést biztosító szolgáltatót, aki a felhasználóknak csak internet-hozzáférést biztosít, anélkül hogy egyéb szolgáltatásokat nyújtana, és hogy az igénybe vett szolgáltatás felett jogi vagy tényleges ellenőrzést gyakorolna, a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „közvetítő szolgáltatónak” kell-e tekinteni.
- 31 Tekintettel arra, hogy az e kérdésre adandó válasz nem enged teret semmilyen ésszerű kétségnek, a Bíróság eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-a második albekezdésének megfelelően értesítette a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy indokolt végzés útján kíván határozni, és felkérte a Bíróság alapokmányának 23. cikkében megjelölt érdekelteket, hogy nyújtsák be esetleges vonatkozó észrevételeiket.

- 32 Az LSG, az Egyesült Királyság Kormánya, a spanyol kormány és az Európai Közösségek Bizottsága nem jelezte tiltakozását azt illetően, hogy a Bíróság indokolt végzés útján kíván határozni.
- 33 A Tele2 észrevételeiben lényegében az írásbeli észrevételekben kifejtett érveket ismételte meg. Szerinte a közösségi jog értelmében az internet-hozzáférést biztosító szolgáltató a felelősség tekintetében olyan privilegizált helyzetben van, amellyel nem egyeztethető össze egy korlátlan tájékoztatási kötelezettség. A Bíróságot ugyanakkor ezen újfent megismételt érvek nem vezetik arra, hogy felülbírálja a tervezett eljárásra vonatkozó döntését.
- 34 Mind az előzetes döntéshozatali kérelemből, mind az előterjesztett kérdésekből egyértelműen kitűnik, hogy első kérdésével az előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy egy olyan internet-hozzáférést biztosító szolgáltató, amely a felhasználóknak csak a hálózathoz való hozzáférést biztosít, anélkül hogy egyéb szolgáltatásokat nyújtana, kötelezhető-e a második kérdésben említett tájékoztatás megadására.
- 35 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja felhatalmazza a tagállamokat, hogy kivételeket határozzanak meg a többszöröségi jog alól.
- 36 Ugyanakkor az előterjesztő bíróság előtti jogvita tárgya az, hogy az LSG hivatkozhat-e tájékoztatási jogra a Tele2-vel szemben, nem pedig az, hogy az utóbbi megsértette-e a többszöröségi jogot.

- 37 Ebből következően a 2001/59 irányelv 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezése nem segíti elő az alapjogvita megoldását.
- 38 A Tele2 elsősorban arra hivatkozik, hogy a közvetítő szolgáltatóknak abban a helyzetben kell lenniük, hogy véget tudjanak vetni a szerzői jogi jogsértéseknek. Az internet-hozzáférést biztosító szolgáltatók azonban, mivel sem jogi, sem tényleges ellenőrzést nem gyakorolnak a felhasználó által igénybe vett szolgáltatások felett, nincs módjuk véget vetni az ilyen jogsértéseknek, ezért nem minősülnek a 2001/29 irányelv említett rendelkezésének értelmében vett „közvetítő szolgáltatónak”.
- 39 Először is meg kell jegyezni, hogy a fent hivatkozott Promusicae-ügy tárgya a Telefonica de España SAU, egy többek között internet-hozzáférési szolgáltatást nyújtó kereskedelmi cég által adandó tájékoztatás volt olyan személyek személyazonosságára és lakhelyére vonatkozóan, akiknek internet-hozzáférést biztosított, és akiknek ismerte az IP-címét, valamint az internetre való csatlakozásuk napját és időpontját (a fent hivatkozott Promusicae-ügyben hozott ítélet 29–30. pontja).
- 40 A fent hivatkozott Promusicae-ügyben előterjesztett kérdésből és az alapeljárás tényállásából kiderül, hogy a Telefonica de España SAU kereskedelmi társaság internet-hozzáférést biztosító szolgáltató volt (a fent hivatkozott Promusicae-ügyben hozott ítélet 30. és 34. pontja).
- 41 Következésképpen amikor a fent hivatkozott Promusicae-ügyben hozott ítélet 70. pontjában úgy döntött, hogy a 2000/31, 2001/29, 2002/58 és 2004/48 irányelv nem kötelezi a tagállamokat, hogy olyan helyzetben, mint az alapügy, a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából előírják a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét, a Bíróság nem zárta ki eleve annak

lehetőségét, hogy a tagállamok a 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alkalmazásával előírják az internet-hozzáférést biztosító szolgáltatók tájékoztatási kötelezettségét.

- 42 Azt is jelezni kell, hogy a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak ideiglenes intézkedés elrendelését kérelmezhessék az olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, amelyek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.
- 43 A hozzáférést biztosító szolgáltató, aki a felhasználóknak csak internet-hozzáférést biztosít, anélkül hogy egyéb szolgáltatásokat nyújtana, és az igénybe vett szolgáltatás felett nem gyakorol jogi vagy tényleges ellenőrzést sem, olyan szolgáltatást nyújt, amelyet harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértésére használhat, mivel biztosítja a felhasználó számára a hozzáférést, amely lehetővé teszi e jogok megsértését.
- 44 Emellett a 2001/29 irányelv (59) preambulumbekkezdése értelmében a jogosultaknak meg kell adni a lehetőséget, hogy kérelmezhessék az ideiglenes intézkedés elrendelését olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akik valamely harmadik fél jogsértését egy védelem alatt álló mű vagy más teljesítmény tekintetében hálózaton közvetítik. Márpedig nem vitatható, hogy a hozzáférést biztosító szolgáltató azzal, hogy hozzáférést biztosít az internethez, lehetővé teszi az ilyen jogsértés közvetítését az előfizető és harmadik személy között.
- 45 Ezt az értelmezést alátámasztja a 2001/29 irányelv célkitűzése, amely az irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a szerzői jog és a szomszédos jogok hatékony védelme a belső piac keretében. Ugyanis a hozzáférést biztosító szolgáltatónak, azaz az e jogokat megsértő felhasználók azonosítását lehetővé tevő információk egyetlen

birtokosának kizárása az irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „közvetítő szolgáltató” fogalmából lényegesen csökkentené az irányelv által megvalósítani kívánt védelmet.

- 46 A fenti megfontolások alapján az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hozzáférést biztosító szolgáltatót, aki a felhasználóknak csak internet-hozzáférést biztosít, anélkül hogy egyéb szolgáltatásokat nyújtana, úgymint különösen e-mail, FTP vagy fájlmegosztási szolgáltatást, és az igénybe vett szolgáltatás felett nem gyakorol jogi vagy tényleges ellenőrzést sem, a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „közvetítő szolgáltatónak” kell tekinteni.

A költségekről

- 47 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A közösségi joggal, különösen a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikke (3) bekezdésének az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 15. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezéseivel nem ellentétes az, ha a tagállamok a személyes jellegű**

forgalmi adatok harmadik magánszemélyekkel való közlésére vonatkozó kötelezettséget állapítanak meg szerzői jogok sérelme miatt polgári peres eljárás indításának lehetővé tétele érdekében. A közösségi jog azonban megköveteli, hogy a tagállamok a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”), az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2002/58 és a 2004/48 irányelv átültetésekor ezen irányelvek olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi a szóban forgó különböző alapvető jogok közötti megfelelő egyensúly biztosítását. Továbbá a tagállamok hatóságai, valamint bíróságai az említett irányelveket átültető intézkedések végrehajtásakor nemcsak arra kötelesek, hogy nemzeti jogukat ezen irányelvekkel összhangban értelmezzék, hanem arra is, hogy ne támaszkodjanak ezen irányelvek olyan értelmezésére, amely sérti az alapvető jogokat vagy a közösségi jog egyéb általános elveit, úgymint az arányosság elvét.

- 2) A hozzáférést biztosító szolgáltatót, aki a felhasználóknak csak internet-hozzáférést biztosít, anélkül hogy egyéb szolgáltatásokat nyújtana, úgymint különösen e-mail, FTP vagy fájlmegosztási szolgáltatást, és az igénybe vett szolgáltatás felett nem gyakorol jogi vagy tényleges ellenőrzést sem, a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „közvetítő szolgáltatónak” kell tekinteni.

Aláírások